

РЕШЕНИЕ

№ 18706

гр. София, 02.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 10.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **720** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 вр. чл. 19, ал. 2 от Закон за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на „АДИ КОРПОРЕЙШЪН 2000“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Б. Н. К. чрез адв. Б. С.-САК срещу Решение №32-1118373 от 16.12.2024г. на Директор на ТД Митница В.. Жалбоподателят моли съда да уважи жалбата и да върне административната преписка на административния орган за издаване на друг акт по искане с вх.№32-1081095/15.11.2024г. за възстановяване на законна лихва за забава върху мито с главница в размер на 181 659.93 лв. от датата на ефективното ѝ превеждане в държавния бюджет до момента на изплащане на задължението.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. С., която поддържа жалбата като я допълва с искане за произнасяне по същество и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.Д., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмено становище по делото.

Административен съд София – град, Трето отделение, 80 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В периода 15.02.2018 г. – 04.10.2018 г. в Митница В. са представени документи за поставяне под режим „Допускане за свободно обръщение“ на стока - палмова мазнина. Получател на стоката е

„АДИ КОРПОРЕЙШЪН 2000“ ЕООД. Митническите декларации са регистрирани с MRN, както следва: №18BG002002H0024738/15.02..2018г., №18BG002002H0026512/20.02.2018г., №18BG002002H0027715/22.02.2018 г., № 18BG002002H0033002/08.03.2018г., №18BG002002H0035440/14.03.2018 г., № 18BG002002H0036311/15.03.2018 г., № 18BG002002H0039430/21.03.2018 г., № 18BG002002H0046921/04.04.2018 г., № 18BG002002H0046930/04.04.2018 г., №18BG002002H0048790/12.04.2018г., №18BG002002H0056862/02.05.2018г., №18BG002002H0063301/14.05.2018 г., № 18BG002002H0077315/07.06.2018г., №18BG002002H0054681/25.04.2018 г., № 18BG002002H0123654/03.09.2018 г., № 18BG002002H0126848/10.09.2018 г., № 18BG002002H0132052/18.09.2018 г., № 18BG002002H0132079/18.09.2018 г. № 18BG002002H0135030/26.09.2018 г., № 18BG002002H0140521/04.10.2018 г.

С цел да се установи приемлива ли е декларираната митническа стойност от страна на административния орган е извършен документален контрол.

Декларираната стока по митническите декларации е с описание „GOLDEN ROSE BRAND PALM FAT“, shipper по коносамент е NGO CHEW HONG EDIBLE OIL PTE LTD C., а към всяка пратка са приложени сертификат за тегло и анализен сертификат, издадени от NGO CHEW HONG EDIBLE OIL PTE LTD, сертификат за качество и здравен сертификат, издадени от CARGO CONTROL PTE LTD.

В ТД „С. морска“ /сега ТД Митница В./ са получени лабораторни експертизи от директора на Централната митническа лаборатория (ЦМЛ) с МЛЕ №07_26.02.2018/20.01.2021 г., №04_06.03.2018/20.01.2021 г. и №22_23.03.2018/20.01.2021 г. за анализ на стока с описание „РАФИНИРАНА И ДЕОДОРИРАНА П. МАЗНИНА GOLDEN ROSE BRAND PALM FAT“, изготвени от ЦМЛ, по протокол за вземане на проба, рег. №19/20.02.2018 г., №20/23.02.2018 г. и №22/22.03.2018 г. и становища №32-27464/26.01.2021 г., №32-27450/26.01.2021г., №32-27514/26.01.2021г. от дирекция „Митническа дейност и методология“, относно тарифното класиране на стоката в Комбинираната номенклатура на Европейския съюз.

На база проведените изследвания и цялостната експертна оценка, изпитаните проби от стока с търговско наименование „GOLDEN ROSE BRAND PALM FAT“ представлява продукт - палмов шортънинг, съставен изцяло от палмово масло или негови фракции, химически непроменени, но получен чрез допълнителна крайна обработка за модифициране на кристалната структура т. нар. текстуриране, за влагане в различни хранителни продукти, например теста.

Въз основа правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура (КН) на ЕС и предвид Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (ОБХС) за позиция 1517, стоката, с гореописани „ обективни характеристики, се класира в код 1517 90 99 на КН, различен от декларирания.

Предвид състава, приложимият за стоката ТАРИК код е [ЕГН], а приложимото мито по отношение на трети страни - 16%.

Въз основа на извършеният анализ на документите, се обосновава извод, че във всичките митнически декларации, представени в периода между 15.02.2018 г. - 04.10.2018 г. „АДИ КОРПОРЕЙШЪН 2000“ ЕООД [населено място] е декларирало стоки, внесени в Съюза за режим „допускане за свободно обръщение“ - „РАФИНИРАНА И ДЕОДОРИРАНА П. МАЗНИНА GOLDEN ROSE BRAND PALM FAT“ с грешен код по ТАРИК, а именно – [ЕГН], вместо коректния код за палмов шортънинг, получен чрез текстуриране, който е [ЕГН].

Съвкупно от гореизложеното и на основание чл. 101 от Регламент (ЕС) №952/2013 и чл.54, ал.1 от Закона за ДДС, административният орган е приел, че за декларираната стока описана като „РАФИНИРАНА И ДЕОДОРИРАНА П. МАЗНИНА GOLDEN ROSE BRAND PALM FAT“ по

гореописаните митнически декларации възниква задължение за допълнително заплащане на държавни вземания, в размер на 181 659,93 лв. (вносно мито) и 36 331,97 лв. (ДДС), или общо 217 991,90 лв.

Вземайки предвид горното към горецитираните митнически декларации е издадено решение рег. №32-157640/19.05.2021 г. на директора на Териториална дирекция С. морска /сега ТД Митница В./ за досъбиране на държавни вземания, както следва:

- Мито (А00) в размер на 181659,93 лв.
- ДДС (В00) в размер на 36331,97 лв.

Решение рег. №32-157640/19.05.2021г. на директора на Териториална дирекция С. морска /сега ТД Митница В./ е обжалвано пред Административен съд - София-град и същото е потвърдено с Решение №1576 от 11.03.2024г. на Административен съд - София - град, постановено, по адм. дело №7244/2021г., но отменено с Решение №12004 от 07.11.2024г. на Върховен административен съд /ВАС/ по адм. дело №5998/2024г. влязло в законна сила на 07.11.2024г.

Във връзка с това от страна на „АДИ КОРПОРЕЙШЪН 2000“ ЕООД е депозирано искане с вх. №32-1081095/15.11.2024г., за възстановяване на платеното мито, ведно със законната лихва от датата на ефективното ѝ превеждане в държавния бюджет до момента на изплащане на задължението за недължимо платените суми за ДДС в общ размер на 42475.89 лв., в това число- ДДС главница в размер на 36331.97 лв. и платена лихва за ДДС в размер на 6143.92 лв. Уведомена е ТД на НАП-С., тъй като това решение е от компетентност на съответната ТД на НАП.

В хода на настоящото съдебно производство от страна на ответника е представено Решение № 32-1118373/16.12.2024г. на Директор на ТД Митница В., с което в частта за изплащане на законна лихва върху мито от датата на ефективното ѝ превеждане в държавния бюджет до момента на изплащане на задължението.

Като доказателство по делото са приети всички документи, представени с жалбата и административната преписка, както и тези, допълнително представени от страните в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано за това лице– адресат на акта, с правен интерес от неговото обжалване, в рамките на законоустановения срок и отговаряща на формалните изисквания на закона за реквизити, което я прави допустима за разглеждане по същество.

Между страните не се спори, че в периода 15.02.2018 г. – 04.10.2018 г. в Митница В. са представени документи /двадесет броя митнически декларации/ за поставяне под режим „Допускане за свободно обръщение“ на стока - палмова мазнина, с получател на стоката „АДИ КОРПОРЕЙШЪН 2000“ ЕООД.

Няма спор и, че по тези митнически декларации са издадени решения от Началника на Митница-В. за досъбиране на мито от дружеството- жалбоподател, което е внесено и постъпило в Републиканския бюджет.

От доказателствата по делото се установява и, че по искането на жалбоподателя е издадено Решение № 32-1118373/16.12.2024г. на Директор на ТД Митница В., с което в частта по т.1 е постановено възстановяване на „АДИ КОРПОРЕЙШЪН 2000“ ЕООД (А00) в размер на 181 659.93 лв. и по т.2-лихви върху мито в общ размер на 16 340.29 лв., а в частта по т. 3 относно възстановяването на лихва от датата на ефективното и превеждане в републиканския бюджет до момента на изплащане на задължението искането е оставено без уважение.

Предвид изявлението на жалбоподателя и доколкото в хода на производството пред настоящата инстанция е налице изричен отказ, обективиран в Решение № 32-1118373/16.12.2024г. на

Директор на ТД Митница В. съдът приема, че по същество спорът касае дължимостта на лихви за възстановено мито за периода от датата на ефективното превеждане в републиканския бюджет до момента на връщането му на дружеството, в частност т.3 от издадено Решение. В частта по т. 1 и т.2 решението е влязло в сила.

Процедурата по възстановяване на митни сборове е регламентирана в глава 28 от Закона за митниците - чл. 214 - чл. 219а, включително от същия. Разпоредбата на чл. 219а от ЗМ урежда въпроса за дължимост на лихвите върху недължими митни сборове, поради което във всички случаи, в това число и при незаконосъобразно определени с митнически акт задължения, редът за възстановяване по чл. 214 от ЗМ. Нормите на чл. 214 - 219а от ЗМ са отменени с ДВ бр. 58 от 26.07.2016 г. в сила от 29.07.2016 г. Безспорно от събраните доказателства се установява, че искането за възстановяване на лихви за забава е подадено след отмяната на тези законови текстове - на 15.11.2024 г.

В случая не е приложима и общата разпоредба относно дължимостта на лихва върху възстановеното мито, а именно на чл. 241, второ тире от Регламент (ЕИО) 2913/1992 г. на Съвета от 12 октомври 1992 г., относно създаване на Митническият кодекс на Общността. С цитираната разпоредба се установява, че при възстановяване на митни сборове лихва се изплаща в случай, че „националните разпоредби предвиждат това“, като тези лихви се изчисляват по начин, равен на този, който би бил начислен за тази цел на националния паричен или финансов пазар. В този смисъл е и нормата на отменения чл. 219а, предл. второ от ЗМ. Тук следва да се посочи обаче, че и регламент № 2913/1992 г. на Съвета е отменен с чл. 286 § 2 от регламент № (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9.10.2013 г., считано от датата посочена в чл. 288 § 2 от този регламент, а именно от 01.05.2016 г. В този смисъл може да се направи заключение, че към момента на подаване на заявлението за възстановяване на лихви, както и към момента на постановяване на решението на Директор на ТД С. морска в Агенция „Митници“ и регламент № 2913/1992 г. и чл. 241 от този регламент са отменени. Т. е. както по националната уредба, така и по посочения регламент от 1992 г. не е налице основание за възстановяване на лихви за забава, тъй като не предвиждат изплащане на лихва в хипотезата на заплатени митни сборове в изпълнение на акт на митнически орган, признат за незаконосъобразен, т. е. не е налице правна уредба, която да регламентира недължимо платените суми да се връщат със законната лихва.

Към момента на подаване на заявлението действащата правна уредба на тази хипотеза е в чл. 116 § 6 от Регламент № 952/2013 г. от 09.10.2013 г. Според тази разпоредба обаче „Възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Въпреки това, лихва се изплаща, когато решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи“. Видно от цитираното съобразно новата общностна уредба възстановяването на митнически сборове не е основание за изплащане на лихви от митническите органи. В разпоредбата е предвидена една хипотеза, при която лихви се дължат, а именно когато решението за възстановяване на митните сборове не е изпълнено в тримесечен срок от датата, на която е взето. В конкретния случай обаче и тази хипотеза не е налице.

Възстановяването на лихвите в размер изчислен от момента на заплащане на сумите за митни сборове, би било възможно ако е налице правопораждащ факт, както е било до отмяната на чл. 219а от ЗМ. В конкретния случай такъв правопораждащ факт не е налице, тъй като с отмяната на чл. 219а от ЗМ и съответно на регламент № 2913/1992 г. от 2016 г. такова право не съществува.

С оглед гореизложеното съдът приема, че не са налице основания за заплащане на лихви за периода от ефективното превеждане в бюджета до датата на връщане.

Предвид изложеното оспорването следва да бъде отхвърлено.

Ответникът претендира разноси, поради което жалбоподателят следва да му заплати на основание чл. 143 и чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ сумата от 100 лева– юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, III отделение, 80-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АДИ КОРПОРЕЙШЪН 2000“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Б. Н. К. чрез адв. Б. С.-САК срещу Решение №32-1118373 от 16.12.2024г. на Директор на ТД Митница В., в частта по т.3, с която е оставено без уважение искане с вх.№32-1081095/15.11.2024г., за възстановяване на платеното мито, ведно със законната лихва от датата на ефективното ѝ превеждане в държавния бюджет до момента на изплащане на задължението за недължимо платените суми за ДДС в общ размер на 42475.89 лв., в това число-ДДС главница в размер на 36331.97 лв. и платена лихва за ДДС в размер на 6143.92 лв.

ОСЪЖДА „АДИ КОРПОРЕЙШЪН 2000“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на ТД Митница-В. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.